

1208
1. písomná zmienka

CHTELNIČAN

štvrťročník obce Chtelnica

ROČNÍK II.

APRÍL - JÚN 2012

ČÍSLO 2

ÚVODNÍK

Milí čitatelia!

Dni strávené v škole sa minuli ako výplata v polovici mesiaca. Poviete si, učitelka, opäť spomína školu. Čistá diagnóza. Možno. Jednoducho, ja učím rada. A preto dúfam, že mi teraz odpustíte a môj príhovor nebude adresovaný Vám všetkým, ale len deviatkom.

Milí moji deviataci.

Už ste veľkí. Teraz bude na Vás, aký bude Váš život. Nebojím sa o Vás, ste pracovní, šikovní, múdri a zruční. Viem, že sa v živote nestratíte. Máte toľko talentu a energie, že môžete dobyť celý svet. Nezbabrite to! Každé Vaše úsilie, každá drina budú ocenené. Možno nie hneď a adekvátne, ale to, čo budete mať v hlave a v rukách, Vám nikto nezoberie. To je Vaše bohatstvo. Nie každý bude inžinier, ved remeslo má zlaté dno. A verte mi, že dobrého stolára či krajčírku potrebuje každý. Budte úspešní. Nemám na myсли, že všetci musíte šéfovať IBM. Budte dobrí v tom, čo budete robiť. Nech o Vás všetci hovoria, to je dobrý odborník, táto paní doktorka je najlepšia, pán majster, ste zaneprázdnenny, ale nepoznám nikoho lepšeho... Alebo jednoducho, žite slušný život. Chodte do sveta. Využite každú príležitosť. Študujte, brigádujte, objavujte. Zdokonalíte sa v reči, spoznáte niečo nové, niečo iné a otvoria sa Vám oči. Hlavne sa nezabudnite vrátiť. Užite si mladosť. Radosť zažijete po celý život, ale teraz to bude najintenzívnejšie. Bavte sa, užívajte si, objavujte, ale nepokazte sebe alebo niekomu inému budúcnosť. A tá posledná veta patrí pre Vás všetkých.

Držim Vám palce!

Barbora Bočanová

AJ CHTELNICA ŽILA HOKEJOM

Ako Chtelnica žila hokejom sa dočítate na **14. strane**.

NOVÍ ŠACHISTI SÚ VÍTANÍ

Málokto vie, že v Chtelnici má šachová hra tradíciu. Hráva sa od 50-tych rokov minulého storočia a hrá IV. ligu. Prečítajte si článok, ktorý je venovaný práve tejto hre a možno Vás zaujme natoliko, že sa tím chtelnických šachistov rozšíri o nových členov.

(*Pokračovanie na strane 14.*)

BÁSNIK, LEKÁR

Tentokrát je dvojstrana nášho štvrtročníka venovaná nášmu rodákovi, ktorý s hrdosťou prehlasuje odkiaľ pochádza. Vyštudoval medicínu, vo svojom veku dodnes prednáša mladým študentom na univerzite v Bratislave a okrem toho píše básne, ktoré sú jeho potešením. Omnoho viac o prof. Karolovi Kapellerovi si môžete prečítať v rozhovore na **strane 8 a 9**.

MARIAZELL

Naši chtelnickí pútnici sa tentokrát vybrali do rakúskeho Mariazella. Tri plné autobusy cestovali, aby na najväčšie pútnické miesto v Rakúsku. Prečítajte si ako vzniklo toto posvätné miesto, ako vyzeralo a ako zapôsobilo na našich veriacich. (*Pokračovanie na strane 11.*)

Z OBSAHU

[strana 2: ÚZEMNÝ PLÁN OBCE](#)

[strana 3: VEREJNÁ ZBIERKA](#)

[strana 4: ZÍSKALI SME DOTÁCIE](#)

[strana 5: SPIEVALO SA DO NOCI](#)

[strana 5: ČITATEĽSKÝ MARATÓN](#)

[strana 7: CHTELICKÍ VINOHRADNÍCI](#)

[strana 10: CIRKEVNÉ SLÁVNOSTI](#)

[strana 12: TVORIVÉ DIELNICKY](#)

[strana 13: TESTOVANIE DEVIATAKOV](#)

[strana 13: BOLÍ SME ÚSPEŠNÍ](#)

[strana 15: BEH OSLOBODENIA](#)

...POMYSELNÁ OPATRNOSŤ?!

Vážení čitatelia nášho obecného periodika, dovolte mi, aby som sa Vám po dlhšom čase opäť prihovoril v súvislosti s problémami týkajúcimi sa krádeží, ktoré určite všetci vnímame ako negatívum dnešnej doby. Súčasná prax (doba) nám ukazuje, že opatrnosti nikdy nie je dosť a tzv. „občania“, páchajúci trestnú činnosť v akejkoľvek podobe, sú stále viac a viac vynaliezavajší a slušne povedané aj drzejší.

Otázka, či sa dá v súčasnosti krádežiam vôbec úplne zabrániť, je, aspoň z môjho pohľadu, zodpovedaná veľmi rýchlo - nedá! Čo sa však dá, je ich minimalizovanie na čo najmenšiu možnú mieru. O skutočnosti, že svoje vozidlá je treba parkovať, ak je to možné, do dvorov a garáží, sme písali už minule.

Dnes by som sa aspoň štasti zameral na oblasť našich obydlí. K napísaniu tohto článku ma vedie najnovšia skúsenosť, o ktorú sa chcem s Vami podeliť a uviesť Vám ju ako konkrétny skutok. Ústrednou postavou je majiteľ bytu s tzv. guľou na vonkajších dverách, ktorý si myslí, že ich stačí zabuchnúť, v pokoji si hovieť a akékoľvek zamykanie dverí je už

zbytočné. Veľmi rýchlo však v z tohto svojho názoru „vytrielzvel“, keď na neurčitý šramot vo svojej predsiene zrazu zbadal štyroch „občanov“ bez toho, že by im otvoril. Po doslovnom vypratani týchto „občanov“ začal skúmať, ako sa dnu vlastne dostali. Jednoducho. Malý skrútkovač vopchali medzi dvere a zárubňu a bez zjavného poškodenia čohokoľvek otvorili dvere a vošli dnu. Tu možno vidieť, že opatrnosti nikdy nie je dosť, hlavne keď sa daná udalosť odohrala za bieleho dňa. Táto skúsenosť sa pre dotknutého naštastie skončila dobre, keďže ku krádeži nedošlo. Otázkou však je, čo by sa stalo, ak by nebol doma, alebo ak by titu „občania“ zareagovali na jeho prítomnosť vo vlastnom byte inak. Skúsme sa poučiť a budme zase aspoň o niečo viac opatrni!

Dúfam, že i tento malý príklad bude pre Vás podnetom na zamyslenie sa, čo všetko môžete robiť, a často nerobíte, pre ochranu vlastného majetku.

Marcel Suchý

ÚZEMNÝ PLÁN OBCE A PROTIPOVODŇOVÉ OPATRENIA.

Milí spoluobčania, ako viacerí viete obec Chtelnica má schválený územný plán obce. Čo to vlastne je, čím sa zaoberá, čo obsahuje a načo slúži? V prvom rade si musíme uvedomiť, že územný plán je právny dokument obsahujúci veľké množstvo užitočných informácií, ktoré treba vedieť vyčítať. Nie je to však žiadna veda, podobne ako vieme čítať obyčajné mapy, naučíme sa ľahko čítať aj územný plán, ktorý je vlastne tiež mapou. Mapou, na ktorej je naplánovaná budúcnosť našej obce. Z územného plánu sa dozvieme, kde sa bude v budúcnosti realizovať výstavba rodinných a bytových domov, priemyselných zón, zón oddychu a športu, ako i trasy nových inžinierskych sietí. V územnom pláne môžu byť navrhnuté aj verejnoprospešné stavby a opatrenia, napr. protipovodňové stavby.

Aktuálny územný plán obce je dostupný na obecnej internetovej stránke, pre občanov bez prístupu k internetu na obecnom úrade.

V súčasnej dobe práve prebieha výzva na predloženie návrhov zo strany občanov a podnikateľských subjektov na vypracovanie dodatku územného plánu obce. Termín na predloženie návrhov je do 31.8.2012.

Niečo krátko k protipovodňovým opatreniam. Obecné zastupiteľstvo na svojom zasadnutí 25.4.2012 schválilo prípravu a vypracovanie plánov protipovodňových opatrení v lokalite Od Lopašovského po hlavnú cestu do Nižnej a v lokalite

Zigmundíková a Pekelná. Treba si uvedomiť, že ani najdokonalejšie protipovodňové opatrenie nedokážu v plnej mieri ochrániť obec od povodní. Komplexná protipovodňová ochrana obce by podľa trievneho odhadu stála niekoľko ročných rozpočtu obce. Z tohto dôvodu je jednoduchšie sa orientovať na preventívne opatrenia, ktoré vo veľkej mieri dokážu zabrániť vzniku lokálnych povodní na území obce. Príčinou povodní z posledných rokov boli prívalové dažde z búrok, pri ktorých dochádzalo k rýchlemu odtoku vody, veľkej pôdnej erózii a splavovaniu rôznych navezených odpadov do potoka a na námestie. Tomu sa predsa dá z časti zabrániť. Napríklad spôsobom obrábania pôdy (smer orby a sejby), výberom pestovaných plodín, nahrnutím ochranných valov a tvorbou vsakovacích jarkov a rýh. V neposlednom rade aj sami občania nelegálnym zavádzaním jarkov, výmoľov a prirodzených prieplavov znemožňujú čiastočnú akumuláciu vody v prírode a nútia ju k rýchlemu odtoku z územia, čo spôsobuje v nižšie položených častiach obce lokálne povodne.

Treba sa zamyslieť nad tým ako každý z nás môže prispieť k budovaniu a ochrane Našej obce a nielen tvrdohlavo žiadať obec o ochranu a nedotknuteľnosť svojho majetku.

Martin Prvý

Z OBECNEJ Matriky

Jubilanti:

80 oslávili
Alžbeta Jarábiková
Jozef Illeňčík
Ľudovít Vrábel
Margita Šustová

85 oslávili
Paulína Kočková
Emília Chrvalová
Emília Kadúcová
Želmíra Abramovičová

97 oslávila
Emilia Knoblochová

Srdečne blahoželáme!

Manželstvo uzavreli:

Lucia Jurdová
a
Martin Bokor

*Zeláme veľa lásky a porozumenia
na spoločnej ceste životom.*

Narodili sa:

Jakub Suchoň
Emma Blažková
Nikolas Soják
Lukáš Maron
Tomáš Gába
Nina Katrušinová
Bibianá Bačíková

Vitajte medzi nami!

Opustil nás:

Anna Čmehilová (82 r.)
Milan Hanzlovič (66 r.)
Jozef Chrvala (64 r.)
Emilia Opetová (85 r.)
Mária Klenovičová (93 r.)

S úctou spomíname.

PREMÝŠĽAJTE O DOBREJ VECI

Už veľa rokov žijem v tejto obci a tisíckrát som prešiel okolo bašty na námestí. Až nedávno, keď sme s pánom starostom stáli nedaleko nej, rozprávali sa o kultúre v našej obci, prišla reč aj na ňu. Zrazu zaznala veta, ktorá to všetko spustila. „Ak chceš, podme sa do nej pozrieť.“ Tie priestory som poznal ako predajnu farieb, ale teraz boli iné, očarujúce. Tak sme sa rozhodli a začali uvažovať o možnostiach ich využitia na minigalériu a stálu historickú expozíciu. Od myšlienky nebolo ďaleko k činom. Zastupiteľstvo rozhodlo, že ideme do rekonštrukcie formou verejnej zbierky.

Nikdy by som si nepomyslel, že som schopný od niekoho pýtať peniaze, aj keď na dobrú vec.

O opaku ma presvedčil neobvyčajný zážitok zo Dňa detí, keď som prišiel na

ihrisko pozrieť svoju vnúčku. Zrazu som sedel v malom vrtuňníku a z výšky som pozeral na tú krásu - všade zeleň, upravené polia, pekné námestie, areál kaštieľa s parkom. Musel som konštatovať, že za toto sa oplatí zabojať, a aj pokorne poprosiť. Lebo každý človek by mal po sebe niečo zanechať. Niečo, čo má hodnotu. A som presvedčený, že v mladých ľudoch budeme mať pokračovateľov dosť. Reči o tom, že na čo nám to bude, čo s tým a tak ďalej, sú pre mňa neprijateľné. Ak je cielom dobrá vec, zdolajú sa i prekážky. Človek len musí chcieť.

Keď budete čítať tieto riadky a premýšľať, ako by ste vedeli prispieť, tak nezabudnite, kde žijete a kde budú žiť vaše deti. Ja už som na to prišiel.

Ján Lukačovič

Obec Chtelnica podľa § 9 ods. 1 zákona č. 63/1973 Zb. o verejných zbierkach a lotériách a iných podobných hráč v znení neskorších predpisov, podľa § 9 ods. 2 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov a na základe uznesenia č. 7/2012 – B) bod 10 Obecného zastupiteľstva č. 2/2012, konaného v Chtelnici dňa 25.4.2012 a uznesenia č. 10/2012 zo dňa 31.5.2012

v h l a s u j e

dobrovoľnú verejnú zbierku

na financovanie rekonštrukcie časti kaštieľa pre vytvorenie galérie umeleckých diel a historickej expozície Chtelnice a jej okolia

Usporiadateľ zbierky: Obec Chtelnica, Nám. 1.mája 495/52, 922 05 Chtelnica, IČO: 00312584

Účel zbierky: rekonštrukcia národnej kultúrnej pamiatky – severného pavilónu chtelnického kaštieľa

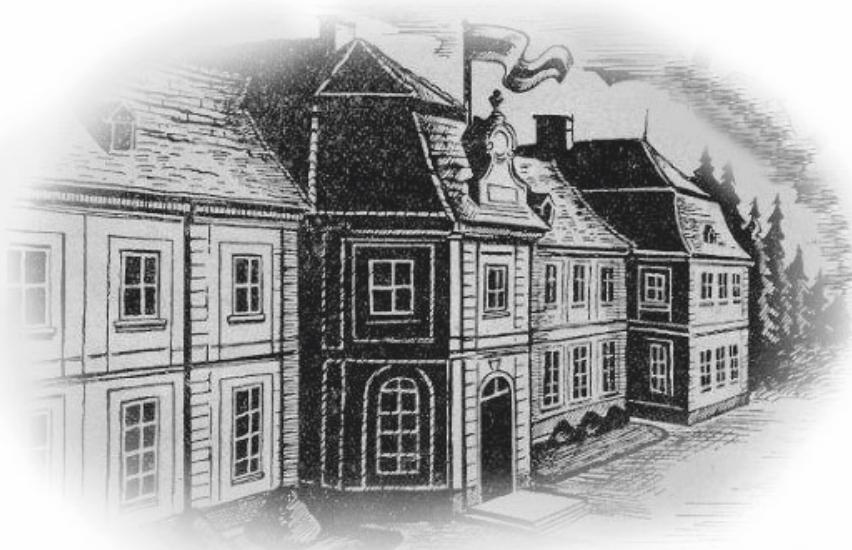
Miesto konania zbierky: Obecný úrad v Chtelnici, Nám. 1.mája 495/52, Chtelnica

Čas konania zbierky: od 01.06.2012 do 15.12..2012

Spôsob konania zbierky: na účet č. 1142711056/1111 v UniCredit Bank Slovakia, a.s., alebo vkladom v hotovosti do pokladne Obecného úradu – zbieraciu listinou vo počte 6ks.

Osoby zodpovedné za konanie zbierky: Bc. Peter Radošinský, starosta obce

Vyúčtovanie zbierky: O výsledkoch zbierky a použití zbierkou získaných finančných prostriedkov bude informovať občanov Obecné zastupiteľstvo, starosta obce a prednosta obecného úradu.

NAŠE DIĘTA

Ako fotograf som sa zúčastnil na mnohých výstavách, kde vznikla myšlienka založiť v Chtelnici galériu. Táto myšlienka vo mne rezonovala niekoľko rokov. Pred „I. spoločnou výstavou chtelnických výtvarníkov“ v apríli 1997, robil so mnou rozhovor redaktor Trnavského hlasu extra Andrej Šimončič, ktorému som „prezradil“ svoj sen urobil v Chtelnici galériu. Prerod tohto sna trval celých 15 rokov, nakonko sa skôr nenašli plodní rodičia. S mojím dobrým priateľom a spoluorganizátorom niekolika výstav Jankom Lukačovičom sme sa o to aj pokúšali. A podarilo sa, napokon sa našli krstní rodičia. Budú nimi Obecný úrad pod starostovaním Bc. Petra Radošinského a obyvatelia a prajníci Chtelnice. O Chtelnici je známe, že má krásne dominanty a skvosti. Medzi prvé patria kostoly a kaštieľ a medzi skvosti – jeho obyvatelia. Pravdivosť týchto slov si budeme môcť overiť, akí

vedia byť krstní rodičia pri narodení ďalšieho prírastku. S veľkou pravdepodobnosťou to budú dvojčatky (nie americké) – galéria umenia a siedm história nášho regiónu. Chcem zdôrazniť, že to budú naše deti, o ktoré sa budeme spoločne starať, spoločne vychovávať a naznačovať im cestu do života, pestovať v nich vzťah k vlastnej histórii a k umeniu. Dať im šancu k nim „pričuchnúť“ už doma v rodnej obci. Potom budeme mať väčšiu príležitosť rozšíriť rady už známych a úspešných rodákov, pestovať v nich hrdosť na svoju obec, osobnosť a svoju vlastnú. Budem každému v silnej opozícii, kto by tvrdil, že v našej Chtelnici už talenty nemáme a nebudeme mať. Mojim želaním je, aby sa nám to spoločnými silami podarilo.

Vlado Lužinský

STÁLE SME TO NEPOCHOPILI?!

Brigáda 14.04.2012

Približne pred rokom v druhom číle obecných novín som v krátkom článku písal o potrebe spojiť svoje sily a tým prispievať k tomu, aby naša obec napredovala tým správnym smerom. Dotkol som sa v nôm aj čistoty, poriadku v našej obci a vyzýval som k väčšej účasti na brigádach zameraných na čistotu. A čuduj sa svete! 14.4.2012, keď sme organizovali ďalšiu brigádu, prišlo ešte menej ľudí ako pred rokom. Bol som z toho sklamaný a nemilo prekvapený. Samozrejme, veľká vďaka patrí všetkým zúčastneným, či už tým, ktorí čistili v okolí rybníka, našim najmenším škôlkaram, že vycistili okolie MŠ, ale aj žiakom ZŠ spolu s p. učiteľkou Bocáňovou, ktorí vyzbierali odpad pod nádržou na Ščeklinoch. Tu by som rád pripomenal, že funguje Zberný dvor v Dubníku, teda treba vozit odpad tam (nie do Chudých jarku a po okolitých hrádzach). Mnohí ľudia, ktorých poznám, sú zástancami čistého prostredia a prírody, preto neviem a nechápe, prečo na brigádu neprisli. Iste viem pochopiť to, ak má niekto povinnosti, ktoré sú neodkladné. Výhovorky typu „bolo to skoro, v sobotu sa chcem vyspať, vieš, kolko

mám ja doma roboty?; ja som to tam nevyhodil, prečo by som to mal upratovať?“ u mňa neobstojia. Ak to takto mienime hovoriť všetci, naše okolie sa o niekoľko rokov zmení na jedno veľké smetisko podobné Luniku IX. Je pravda, že v kútku duše som veril, že sme pochopili myšlienku, ktorú mohlo podporiť čo najviac ľudí (stačilo prísť na 1 hodinu). Nestalo sa – snáď nabudúce. Bol by som veľmi rád, ak by sa Vás v budúcnosti zapojilo do tejto akcie čo najviac a privítal by som aj väčšiu aktivitu zo strany rôznych organizácií. Čím skôr sa postaráme o nápravu, tým jednoduchšie a hlavne lacnejšie to v budúcnosti bude. Naozaj máme všetci len plno rečí, ale „skutek utek“? Prestaňme byť lachostajná a zamyslime sa!

POMALY ZABÍJAME PRÍRODU!!! ČO KEBY SME JU ZAČALI CHRÁNIŤ?!

Ján Piačka

foto: PFančovič

ZÍSKALI SME DOTÁCIE

Ak sa pozrieme na obdobie od apríla 2011 do mája 2012, možno s plným oprávnením konštatovať, že Obecný úrad v Chtelnici vyvinul maximálne možné úsilie o získanie finančných mimorozpočtových prostriedkov, potrebných na realizáciu svojich zámerov vo viacerých oblastiach. Za spomínané obdobie úrad podal 23 žiadostí o dotácie (na Ministerstvo kultúry SR, Úrad vlády SR, Ministerstvo vnútra SR, Ministerstvo ŽP SR, Trnavský samosprávny kraj, nadácie, súkr. spoločnosti, atď.). Týmto spôsobom sme získali finančné prostriedky v objeme 63 971,00 eur, ktoré sú nad rámec obecného rozpočtu. Finančné prostriedky sú používané na mnohé rozvojové, kultúrne, športové aktivity organizované obcou, ako napr. na podporu Behu oslobodenia, novovzniknutého časopisu Chtelnčan, obecnú knižnicu, divadla „OCH“, zabezpečenie bezpečnosti občanov – kamerový systém, bezpečnosť cestnej premávky – dopravné značenie, spomalovače, atď. Najviac prostriedkov (42 200,00 Eur) sme získali na záchrannu národnej kultúrnej

pamiatky – nášho kaštieľa (z Ministerstva kultúry SR 30 000 eur, z Úradu vlády SR 10 000 eur, z TTSK 700 eur a z Nadácie ARX 1 500 eur). Sme si vedomí toho, že ani zdaleka to nie je dostačujúca suma, potrebna na záchrannu celého objektu. Finančné prostriedky budú vynakladané s maximálnou hospodárnosťou a efektívnosťou pri realizácii najzávažnejších otázok súvisiacich s havarijným stavom chtelnického kaštieľa.

Je vhodné pripomenúť, že obecnému úradu sa podarilo zabezpečiť tieto finančné prostriedky v nie práve najvhodnejšom období na získavanie takýchto prostriedkov. Napriek týmto skutočnostiam budeme v aktivitách i ďalej pokračovať a využívať maximálne možné úsilie o postupné uskutočnenie všetkých naplánovaných rozvojových zámerov obce.

Ing. Zita Červeňanská

SPIEVALO SA DO NOCI

V piatok 22.júna sa o piatej hodine začala slávnosť jánskych ohňov. U nás tiež

• Jánska vatra

nazývaná Jánska vatra. Už po druhýkrát sa u nás akcia konala na židovskom cintoríne, kde nám do nálady zahrala aj dychová hudba Chtelničanka. Deti čakalo maľovanie na tvár, skákanie na trampolíne, či kreslenie kriedami. Pre návštěvníkov bolo prichystané posedenie, občerstvenie, obrovská vatra, či samotný chod akcie, o ktorý sa postarali členovia kultúrnej komisie. Aj vďaka nim bolo na tohtoročnej vatre viac ľudí ako minulý rok. O pitný režim sa postarala Jednota dôchodcov. Po zapálení vatre sa do neskorej noci spievalo za doprovodu gitár p. Lukačoviča a p. Piešanského.

Peťa Machová
foto: Peter Fančovič

DEŇ NAŠICH DETÍ

Medzinárodný deň detí vyšiel na posledný pracovný deň v týždni - v piatok. I keď sa do poslednej chvíle čakalo, či sa kvôli dažďu uskutoční, nakoniec to relativne dobre dopadlo. Pre deti čakali na futbalovom ihrisku rôzne športové disciplíny. Ak všetkými prešli, dostali odmenu. Popri hudbe, maľovaní na tvár si deti mohli pozrieť plieskanie bičom, previezť sa na poníkovi a dokonca aj na vrtuľníku. Navštívili nás tiež požiarnici, ktorí ako každoročne vypustili deťom penu. Kedže nebolo práve najteplejšie počasie, detičky boli upozornené, aby do peny neskákali. Napriek tomu sa pár odvážlivcov našlo. Na záver sa malo konáť Talentmánia, ktorú však prekazil silný dážď. I keď koniec osláv MDD dopadol tak, ako dopadol, deti sa zabavili a tešia sa na ďalší ročník.

Petra Machová

DETSKÝ ČITATEĽSKÝ MARATÓN 2012

31.5.2012 sa v slovenských mestských, obecných a školských knižnicach konal už 5. ročník 6-hodinového čitateľského maratónu pod názvom „Čítajme si“. Akcia sa už tradične konala v čase od 9.00h do 15.00h. Podmienky zapojenia sa do maratónu spočívali v tom, že každé z čítajúcich detí prečítalo jednu stránku z detskej knižky. Organizátorom bol opäť UNICEF a hlavným cieľom projektu bolo podporiť čítanie u detí, podporiť návštavy knižníc a zároveň poukázať na význam literatúry pre detského čitateľa. Naši žiaci 5.A, 6.A, 8.A, 7.A, a 7.B sa s chutou pustili do knižky od Suzanne Collinsovej – Hry o život a spolu s jednotlivosťami, ktorí pršli do knižnice v poobedňajších hodinách sa im podarilo prečítať 58 strán – čiže sa zúčastnilo 58 detí. Maratón otvorila pani riaditeľka ZŠ v Chtelnici Mgr. Lukačovičová. Tohto roku sa do Detského čitateľského maratónu zapojilo 35 542 detí a tým prekonali rekord z roku 2011.

text a foto: Ján Sirota

• Čitateľský maratón

TRADIČNÝ JARMOK

Za krásneho počasia dňa 19. mája sa konal u nás tradičný chtelnický jarmok. Možno aj kvôli slnečnému počasiu sa od rána na námestí hemžilo množstvo ľudí. Námestie zaplnili obchodníci, ktorí ponúkali rozličný tovar. Tým ľuďom, ktorí mali námetky, že obchodníkov býva viac, môžeme len odkázať, že kolkí sa prihlásili, tolkí príšli. Musíme pochváliť šikovnosť obchodníkov a hlavne remeselníkov. Nechýbali košíkári, šperkári, pernikári, záhradkári, obchodníci, ktorí ponúkali kotlíky, drevené výrobky, posteľnú bielizeň, textil, jedlo a nechýbali už každoroční Peruánci. Ak ste si príšli

vypočuť počas jarmoku dychovú hudbu Chtelničanka, mohli ste pri dobových domčekoch natrafiť na drevorezbára či maliara obrazov v dobovom oblečení. Na tohtoročnom jarmoku oceňujeme, že neboli preplnený čínskym tovarom ako v predchádzajúcich rokoch. Ako sme spomínali už minulý rok, podstata tradičného jarmoku spočíva v inom. Ide o tradičné remeslá, o kultúru. Snažme sa preto, aby sme si zachovali tento pekný zvyk, a aby nás jarmok nikdy nestratil svoje pravé čaro.

Petra Machová

PRED PÄŤDESIATIMI ROKMI

V roku kedy sa písal futbal s dvomi t sa najmä schôdzovalo, besedovalo, prednášalo... Inštalovalo sa niekoľko výstav, napr. takí polovníci vystavovali vypchaniny. Kino fungovalo a dokonca bolo ziskové. Detí bolo veľa, takže keď niekto prepadol, tak sa to „vsáklo.“

KULTÚRA:

Kultúrny život aj v tomto roku organizovala osvetová beseda. Jej správcom bol Július Oravský. V divadelnej činnosti pre rozšírenie televíznych prijímačov dochádzal k poklesu návštevnosti. Dňa 8.4. 1962 Divadelný krúžok OB z Moravian predviedol hru „Ďaleká ozvena,“ ktorú videlo 153 divákov. 30.6.1962 Divadelný krúžok OB z Boroviec predstavil sa hrou „Zlatovláiska,“ ktorú videlo 120 účastníkov. V dňoch 3., 4. a 5.6.1962 v piatich predstaveniach videlo 1 150 divákov hru „Ľudka,“ ktorú predviedol Divadelný krúžok Základnej deväťročnej školy v Chtelnici za réžie Ladislava Ostružára.

V roku 1962 boli v obci tiež výstavy:

Dňa 10.6.1962 miestny poľovnícky spolok uviedol vkusného poľovnícku výstavu. Vystavené boli trofeje, parohy, vypchaniny zvierat a vtákov, obrazy, plakáty, druhy lesných stromov a plodov, predmety zhotovené z parohov, ceny, ktoré získali poľovníci v súťažiach a pod. Výstavu si prezrelo 200 účastníkov.

24.6.1962 bola usporiadana výstava prác výtvarného krúžku ZDŠ v Chtelnici, ktorý viedol Július Oravský. Na výstave bolo 700 návštevníkov. 18.9.1962 OB usporiadala výstavu sovietského umenia, ktorú prezrelo 1 500 osôb. V ten istý deň Ovocinárska spoločnosť inštalovala výstavu ovocia, ktorú videlo 300 návštevníkov.

V januári, februári a marci prebehla poľnohospodárska akadémia.

Celkový prehľad osvetovej činnosti je takýto:

Prednášok o vnútornnej a zahraničnej situácii odznelo 22 a vypočulo si ich 2 124 poslucháčov. Poľnohospodársku tematiku malo 20 prednášok pre 420 poslucháčov. Z prírodných vied čerpalo 7 prednášok, ktoré počulo 250 poslucháčov. Zdravotných prednášok bolo 10 pre 660 poslucháčov. Zo spoločenských vied čerpalo 21 prednášok pre 2 335 poslucháčov. Ekonomickú prednášku počulo 20 poslucháčov. Ako prednášatelia účinkovali ponajviac členovia učiteľského sboru, členovia Spoločnosti pre šírenie politických a vedeckých poznatkov, zdravotné prednášky predniesli obsadzovali miestny lekár a lekárnik a niektoré prednášky predniesli politickí pracovníci, ktorí boli do obce delegovaní OV KSS.

Z príležitosti štátnych sviatkov a pamätných dní bolo usporiadaných 5 akadémii, na ktorých sa zúčastnilo 1 500 občanov. Rozličných iných akcií bolo 8 s 1 604 účastníkmi. Súbory ĽUT (ľudovej umeleckej tvorivosti) vystúpili celkom 10krát za účasti 3 440 poslucháčov. V priebehu roka bolo 8 tanecných zábav a ľudových veselíc, ktoré boli navštievované 1 800 účastníkmi. 6 zábav usporiadala telovýchovná jednota Družstevník, 1 JRD z príležitosti dožinkových slávností a 1 miestni požiarnici. Na zábavách účinkoval miestny dychový súbor pod vedením Františka Prvého st. a džezový súbor OB pod vedením Štefana Radza. Tedy v roku 1962 bolo v obci 122 podujatí za účasti 17 263 návštevníkov.

Miestne kino Tatra v r. 1962 plnilo svoju úlohu takto:

Plán predstavení: 310, skutočnosť: 334, plán návštevnosti: 48 000, skutočnosť: 44 376, plán tržieb: 81 000Kčs, skutočnosť: 91 388, 90Kčs.

Miestny rozhlas bol dobre využívaný pre vysielanie správ MNV a JRD, ktoré obstarali pracovníci MNV a JRD a vysielal ich Karol Slamka st. Okrem toho v obci bol aj rozhlasový krúžok, ktorý viedol Milan Miškovč. Tento obstarával relácie z príležitosti štátnych sviatkov a pamätných dní, oboznamoval občanov s rozličnými kultúrnymi podnikmi, informoval o medzinárodnej situácii a viedol rozhlasovú kampaň z príležitosti poľnohospodárskej kampane, najmä počas žatvy a mlatby.

SPORT:

V mieste pôsobil športový klub TJ Družstevník. Mal 225 členov. Predsedom bol Viliam Slamka a trénerom Jozef Kováč, učiteľ ZDŠ. Športový klub vyučoval futbalovú činnosť a v zime prestavoval aj hokej. Aktívnymi športovcami boli: Jozef Kováč, Emil Piešťanský, Lubomír Stračák, Michal Michalička, Ján Pauschek, Vilim Bílik, Miroslav Ferančík, Igor Šimončič, Ján Damaškovič, Jaroslav Gajdošík, Ján Hlúch, Rudolf Damaškovič, Stanislav Lučanský, Kamil Piešťanský a Milan Šimčík.

Futbalový oddiel v súťaži bol zaradený do II. triedy a umiestnil sa na 4. mieste. TJ Družstevník pre svoje členstvo usporiadal zájazd na Stredné Slovensko, ktorého sa zúčastnilo 50 osôb.

Žiaci ZDŠ sa zúčastňovali športových hier mládeže. Vo futbale obsadili v okrese Trnava III. miesto, vo volejbale I. miesto. 80 žiakov sa zúčastnilo plaveckého kurzu v Piešťanoch. Prvú vlnku dosiahlo 39 žiakov, 2. vlnku 10 a 3. 11 žiakov. Odznak BPPOV I. stupňa získalo 90 žiakov, II. stupňa 81 žiakov. Odznak „mladý turista“ bol udelený 50 žiakom a „100 jarných kilometrov“ 100 žiakom.

ŠKOLSTVO:

V roku 1962 materská škola mala 30 žiakov. Vo vedení školy nenastali žiadne zmeny. ZDŠ mala k 31.12. 1962 647 žiakov v 21 triedach. Z toho pre ročníky 1.-5. boop 10 tried, pre ročníky 6.-9. 11 tried. V ročníkoch 1.-5. vyučovali: Mária Odlerová, Filoména Bašnáková, Gabriela Friestadlová, Emília Kumíková, Milan Miškovč, Irena Miškovičová, Olga Kováčová, Matilda Vítiková, Helena Hlaváčová a Antónia Gulová. Všetci mali predpísanú kvalifikáciu.

V ročníkoch 6.-9. vyučovali: Gejza Pockody, Július Oravský, Božena Bzdúchová, Alžbeta Bajcarová, Ján Krivda, Jozef Kováč, Ladislav Ostružák, Mária Mucinová, Ľudmila Bíliková, Edita Kodriková, Karol Klenovič, Anna Bosáková, Magdaléna Režuchová, Vojtech Potočný, Irena Hatúková, Vlasta Gergelová, Eva Kočendová a Vladimír Holeček.

Tento zápis schválila Komisia MNV pre školstvo a kultúru v Chtelnici uznesením číslo 3/1963 zo dňa 17. IV. 1963. Kronikár Gejza Pockody.

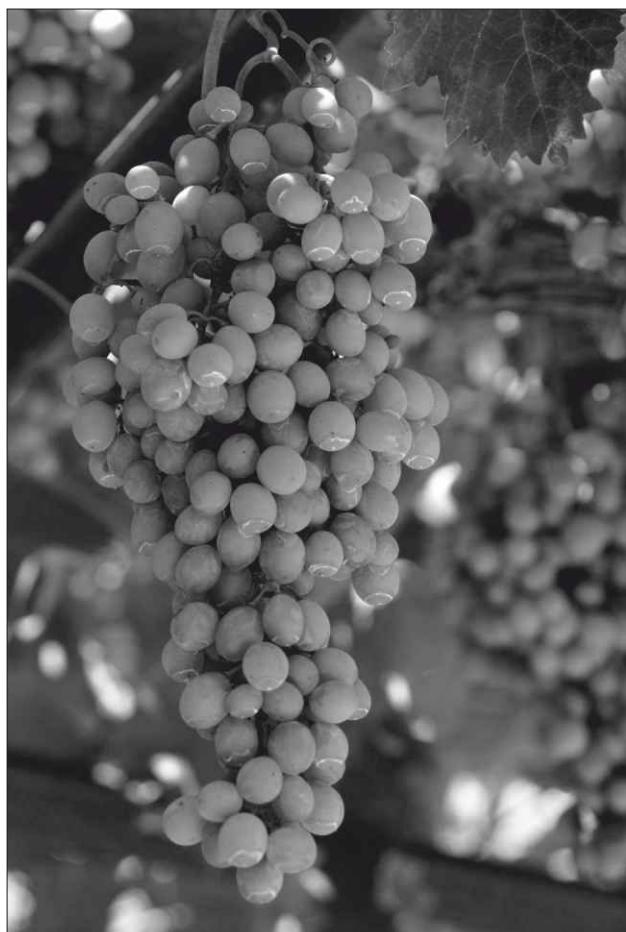
Prepis je zachovaný v pôvodnej úprave a pravopise. Je krátený.
-red-

CHTELNICKÍ VINOHRADNÍCI

Chtelnické vinohradníctvo zohrávalo v minulosti veľkú úlohu. O tom svedčí aj vinohradnícka kniha mestečka Chtelnica uložená v trnavskom archíve. Táto kniha sa nazýva aj perecká podľa funkcie tzv. perega – vinohradníckeho richtára, ktorý mal na starosti vinohrady v obci. V knihe sa nachádzajú takmer výlučne záznamy o predaji a kúpe vinohradov v chotári Chtelnice. Samotná kniha je veľkého formátu s väzbou z kože a dreva. Záznamy sú vedené od 30. januára 1715 do 20. augusta 1852 po slovensky. Od 60. rokov 18. storočia poznáme aj mená pišárov – v tomto prípade notárov a zároveň prísazných Chtelnice. Menovite to boli Ján Vittinger (1761-1770), Václav Erban (1770-1785), Anton Lipšovnický (1785-1787), Ondrej Török (1787-1790), Martin Hančel (1790-1807), Pavol Szentkereszty (1807-1809), František Veselý (1809-1818), Anton Drexler (1818-1848) a Filip Pieško (1848-1852).

Samotné záznamy o predaji a kúpe vinohradov majú zväčša ustálenú

skladbu. Začínajú sa latinským dátumom a formuláciou „Za perectví mudreho a opatrneho muže XY a jeho konšalov (...) stala se dobrovolna kupa a predaj“. Nasledujú stránky predaja a ohreničenie nehnuteľnosti a dohodnutá suma. Ohreničenie majetku tvorilo vymenovanie blízkych majitelia predmetnej nehnuteľnosti a prípadne aj lokalizácia v chotári mestečka. Spomenúť môžeme záznam z 26. apríla 1719, týkajúci sa predaja vinohradu Jána Trebického Istvánovi Chlbovi v sume 71 zlatých v prítomnosti perega Martina Husarovíča a konšelov Martina Pripka a Jána Benčíka. Spomenutý vinohrad neboli bližšie lokalizovaný. Uviedli sa len najbližší susedia. Niektoré záznamy spomínajú aj miestnych zemepánov. Menovite v zázname z 29. júla 1724 o predaji a kúpe vinohradu medzi Jánom Krasnanom a „Janom Hilom naten čas osvicensecky grofa Györgii Erdödiho dvorskim“. Dokonca 3. apríla 1727 sa pri ohreničení vinohradov spomína majetok „jeho excellentie Markusa Czobora.“ V knihe sa nachádza aj niekoľko záznamov, ktoré skôr predstavujú rozdelenie pozostalostí, a to v prevažnej miere vinohradov. Záznam takéhoto charakteru pochádza z 10. apríla 1760, keď funkciu perega vykonával Ján Bučko a spomína sa pri tejto transakcii a delbe rodinných majetkov „jedneg polovickej vinohradu na Brnossinoch ktorá kupovaná jest od jeho bratra Jura za 12 zlatych“. Okrem miestneho názvu Brnošiny sa v knihe nachádzajú aj ďalšie, napr. Vlčie hory, Novosady, Kaluže, Osmyňa a Lipiny. Napokon početnosť vinohradov v Chtelnici svedčí o vyuvinutej hospodárskej produkcií. Čo sa týka názvu, resp. pomenovania samotnej Chtelnice, zväčša sa vyskytovala pod zaužívaným a ustáleným názvom Vittencz a zriedkavo aj v slovenskej podobe Chtelnica.

Kniha identifikuje aj mnohé osoby, ktoré zastávali rôzne úrady v mestečku. Mimoriadne dôležitou osobou bol richtár, ktorý bol prítomný majetku - právnych transakcií, ako sa to aj uvádzalo na konci zápisov „pri prítomnosti pana Richtára“. Zúčastnenými osobami a zapisovatelia boli notári, ktorí boli zároveň aj prísaznými mestečka. V neskoršom období možno konštatovať, že počet vinohradov v Chtelnici ubúdal, a tak sa zvýšila aj ich cena. Záznam z 18. augusta 1771 dokladá kúpu vinohradu v Brnošinach, ktorý kúpil Štefan Neverík od Jána Jakába za sumu 33 zlatých. O spomenutom úpadku chtelnického vinohradníctva svedčí aj zoznam vykľčovaných vinohradov v Brnošinach v rokoch 1803-1807. Zapísané sú meno majiteľa a rozloha. Rozloha týchto vinohradov je udávaná v kopáčoch a pohybuje sa od jednej štvrtiny až po osem kopáčov. Napokon o dôležitosti a význame pereckej knihy pre Chtelničanov svedčia aj poznámky z konca 19. storočia. Konkrétnie sa uvádzajú mená peregov. V roku 1892 to bol Ján Sloboda, 1893 Michal Prvý, 1895 Tomáš Bocán a jeho konšelmi boli Štefan Bučko a Fabián Hromada. Perecká kniha Chtelnice ponúka veľké množstvo zaujímavých informácií z rôznych oblastí a je nepochybne dôležitým prameňom pre novoveké dejiny Chtelnice, ktorá si zaslúží podrobnejšie spracovanie.

Peter Bučko,
ilustračné foto:www.publicdomainpictures.net

VŠETKO ROBÍM S LÁSKOU

Emeritný profesor Lekárskej fakulty UK v Bratislave. Jeho samého tam promovali za doktora medicíny v roku 1952. Chtelnčania ho však skôr poznajú ako hrdého rodáka, ktorého s láskou spomína a piše básne o svojej rodnej dedine. Chtelnický rodák Karol Kapeller.

Karol Kapeller sa narodil 12.11.1926 v Chtelnici. Otec bol kováč

a strojník, matka sa starala o domácnosť a výchovu detí. Na 8-ročné gymnázium v Trnave nastúpil keď sa začala 2. svetová vojna, v roku 1939. Matka by bola mala najradšej zo syna knaza. Lepší život chcel synovi dožičiť aj otec. Keď mu však oznamil, že ide študovať medicínu podotkol: „vysoko rúbeš synu, len aby si tam nebol najsprostejší!“ Zdaleka nebola. Po ukončení gymnázia nastúpil v roku 1947 na Lekársku fakultu, kde dodnes prednáša. Patrí medzi veľké postavy slovenskej lekárskej vedy. Svojimi objavnými prácam sa zaradil medzi svetové autority v odbore mikroskopickej anatómie. Je autorom a spoluautorom viacerých učebník histológie a embryológie a tiež mu vyšlo 8 básnických zbierok, vďaka ktorým sa stal členom Zväzu slovenských spisovateľov.

P. Kapeller, vieme, že ste rodený Chtelnčan. Ako spomíname na svoje detstvo?

Radosne. Chtelnica bola, je a stále bude mojou najmilšou domovinou.

V Chtelnici zostala žiť Vaša sestra p. učiteľka Krivdová. Stretávate sa mimo nej ešte s niekym, s kým ste po celé roky v kontakte?

Mouj poverenou osobou v Chtelnici, ktorá ma o všetkom informuje a ja ju je Marta Oslejová. Ďalej navštievujem rodinu Bašnákových, Bocánových, Kičinových, Damaškovičových, Stračárových, Prvých, Bílikových, Viliama Žatka a ďalších.

Na čo najradšej, čo sa Chtelnice týka spomíname?

Samozrejme na rodinu, hory, lesy, potoky, na kaštieľ, rínek a na základnú školu.

Vaši rodičia boli Chtelnčania, či sa do Chtelnice pristáhovali?

Mama bola Chtelnčanka, otcov dedo prišiel z Rakúska na pozvanie pracovať s parnými strojmi na velkostatku.

Sledujete občas, alebo zaujímate sa ako plynne život v Chtelnici?

Ano. Pýtam sa chtelnčanov a čítam časopis Chtelnčan, z ktorého získavam cenné informácie o živote v Chtelnici.

„Čitateľ, citlivu mi skromný verš súd! Rád, rád mám Chtelnicu: jej cesty i jej ľud. ...Rodáci drahí, mám vás rád! Nech zvučí moja pieseň živá, nech vždy ťa zdraví rodný kraj a mne sa v tebe dobre sníva. Ži šťastne, dobre sa mi maj“ (Rozlúčka s rodným krajom, 2010)

Odbor mi pridelili

Kde začala Vaša študijná cesta?

Po skončení Ľudovej školy v Chtelnici som navštevoval gymnázium Jána Holľeho v Trnave. Po gymnáziu prišla Lekárska fakulta Univerzity Komenského v Bratislave. Po ukončení štúdia pracujem a prednášam na tejto fakulte dodnes ako univerzitný emeritný profesor.

Prečo ste sa rozhodli pre štúdium medicíny? Čo bolo Vašou motiváciou? Aký odbor ste si vybrali?

Moje rozhodnutie ovplyvnilo silné sociálne cítenie a v nemalej miere aj moji kamaráti z gymnázia, ktorí íšli študovať medicínu. V období keď som skončil štúdium na Lekárskej fakulte si absolventi nemohli vyberať odbor ale boli pridelení distribučnou komisiou na pracoviská. Pridelili ma na Anatomický ústav.

Vaša manželka je pokial viem tiež lekárka. Zoznámili ste sa počas štúdia?

Ako mladý asistent som ju spoznal na praktických cvičeniac z anatómie.

Vraj ste boli na dlhodobom študijnom pobyt v Anglicku. Väčšina ľudí pri takejto príležitosti sa domov nevráti. Neuvažovali ste tiež o tom?

Môj pobyt v Anglicku bol predovšetkým pracovný. Prednášal som ako vysokoškolský pedagóg a popri tom sa venoval aj vedeckej práci. Výsledky tohto výskumu uverejnila Britská kráľovská vedecká spoločnosť. Požiadali ma viac ráz aby som natrvalo pracoval na univerzite v Sheffieldde, ale pre lásku k rodine a k Slovensku som odmietol.

Anglicko však navštěvujete dodnes.

Áno. Mám tam priateľov, bývalých spolupracovníkov. Žije tam aj môj syn s rodinou.

Na internete si Vás môžeme nájsť ako spoluautorom mikroskopického výskumu anatómie nervových vláken. Venovali ste sa tiež embryologickému výskumu. Pre človeka laika sú to dve neznáme. Môžete nám to priblížiť?

Mikroskopický výskum nervových vláken viedol k poznaniu pohybu noradrenalinu v sympatičkých nervových vláknach a k objaveniu prúdenia tekutiny v centrálnej časti nervového vlákna, ktorá viedie niektoré chemické súčasti nervových vzruchov. Práve tieto výsledky uverejnila Britská kráľovská vedecká spoločnosť.

V embryologickom výskume som sa venoval základnému vývinu buniek, tkanív a orgánov pri vývini ľudského plodu čo viedlo k napísaniu učebník Embryológia človeka a Embryologický atlas v slovenskom a anglickom jazyku. Okrem toho som sa venoval mikroskopickému pozorovaniu vnútorných orgánov v jednotlivej bunke. Z výsledkov týchto pozorovaní vznikla učebnica pod názvom Cytomorfológia tiež v dvoch vydaniach.

Bez poézie by bolo ľažko žiť

Pán Kapeller tvrdí, že medicína a poézia sú navzájom prepletené ako vianočka. V lekárskej praxi i medicínskom výskume vznikajú citové záchvety najzabanejších rozmerov, ktoré nútia pozorovateľa zachytiť ich písomne, lebo mnohé sa už nezopakujú. Je to potrebné pre ďalšie spoznávanie choroby, ale aj osudu človeka. Vyšlo mu 8 básnických zbierok.

Básnické zbierky:

V rodisku láska zrodéná (2000),

Druhým dychom (2003),

Pod mikroskopom duše (2005),

Žiť je krásne (2008),

Poézia a medicína (2009),

Dotyky s Trnavou (2011),

Lov dobrých slov (2011),

Dva prúdy života (2012).

Komu ste venovali svoje básne?

Moje básne sú väčšinou venované Chtelnici, rodine, manželke, lekárskej fakulte, Trnave, kde mám veľa priateľov, lebo som tam chodil na gymnázium. Ale tiež Ružinovu, kde bývam a kde som dokonca dostal od starostu vyznamenanie – Rytier dobrej kníhy.

Čo Vám dodáva energiu?

Energiu čerpám z lásky k medicíne, poézii a hlavne k rodine.

Čo pre Vás znamená básnická tvorba? Bolo to vo Vás už od detstva?

Poézia je súčasť môjho myslenia už od detstva. Bez nej by bolo ľažko žiť.

Čo najradšej opisujete, čo Vás motivuje? Príroda, život, láska, rodina?

Všetko čo spomíname ale aj to, čo sa okolo mňa deje.

A ešte jedna otázočka. V poslednej dobe sa v Chtelnici o ničom inom nehovorí len o kaštieli. Obec vyhlásila verejnú zbierku a z vyzbieraných peňazí bude obnovená jedna bašta na expozícii. 1. júla je dokonca na nádvorí kaštiela benefičný koncert a výstava umeleckých diel. Niektorí držia palce, podporujú túto myšlienku, iní kritizujú, že treba kaštieľ predať. Povedzte nám svoj názor.

Podporujem myšlienku – záujem, aby si chtelničania sami pre seba kaštieľ aj park obnovili. Ved oni ho pre grófov postavili. Vedia to. Patrí im. Sú dobrí stavitelia. Vždy takí boli. Zaslúžia si ho maf vo vlastníctve obce.

„Všetko robím s láskou, aj výskum, aj poéziu. S láskou k ľuďom. Preto som si vybral medicínu, lebo mam rád ľudí a chcem im pomáhať. A preto píšem poéziu, aby som ich potešíl, dal nádej do života.“

Peňa Machová

PÚŤ NAŠEJ FARNOSTI DO MARIAZELLU

Pútnické miesto Mariazell je nám známe oddávna. Z rozprávania starých a prastarých mám sa dozvedáme, že doň putovali pešo. Jedna cesta trvala dva týždne. Prespávali pod holým nebom, nohy otláčené do krvi, dokonca čižmy si niesli na pleciach a väčšinou krácali bosí. My sme túto púť zvládli pohodlnými autobusmi za jeden deň. A čo hovorí legenda? „Opäť Otter z benediktínskeho kláštora Sankt Lambrecht poslal v roku 1157 mnicha menom Magnus do mariazellskej krajiny, ktorá bola majetkom kláštora. Tento mnich mal prevziať duchovnú správu miestnych obyvateľov. S dovolením opáta si smel vziať na ďalekú cestu svoju sošku Madony, vyrezanú z lipového dreva. Večer 21. decembra, keď už bol blízko svojho ciela, mu obrovské skalisko uzavrelo cestu. Magnus hľadal pomoc u Božej Matky. Tu sa skala rozostúpila a uvoľnila mu priečod. Keď došiel do ciela svojej cesty, pripevnil sošku na kmeň stromu a začal si stavať „celu“ („Zelle“), ktorá mala slúžiť ako kaplnka a zároveň i ako jeho obydlie. „Mária v cele“ (Zelle) tak dala tomu miestu meno. Soška P. Márie z Mariazellu sa stala významnou milostivou soškou, ktorá je dodnes uctievana ako Magna Mater Austriae, Veľká Matka Rakúška a ako Matka slovenských národov a Veľká Paní Maďarov.“

Brožúrka o bazilike v Mariahelli ďalej uvádzá, že prvými významnými pútnikmi boli moravský gróf Jindřich a jeho manželka, ktorí sa na púť do Mariahelli vydali na pokyn sv. Václava a boli tu uzdraveni z fažkého ochorenia na dnu. Ako vďakú za uzdravenie nechal gróf roku 1200 postaviť okolo pôvodnej cely románsku kaplnku. Stavba gotického kostola je úzko spätá s osobou uhorského kráľa Ludovíta I., ktorý roku 1365 porazil v mene Božej Matky nepriateľskú jazdu. Venoval tiež vzácný obraz Madony, ktorý je dodnes uctievany predovšetkým maďarskými pútnikmi v klenotnici. Za podpory cisára Ferdinanda III. sa začalo s prestavbou starého kostola a prístavbou podľa kláštorného staviteľa, keďže nastal mohutnejší príliv pútnikov. Počas ďalších stáročí a za prispievania vtedajších panovníkov bol kostol rozširovaný, obohacovaný, nebol tiež ušetrený od požiaru. Milostivá soška urobila z Mariahelli najznámejšie pútnické miesto v Rakúsku. Podľa starého zvyku je obliekaná do šatočiek, ktoré sú väčšinou darmi od šľachtičien.

Naša púť sa konala 12. 5. 2012. Tri plné autobusy odštartovali z náimestia ráno o pol šiestej, každý autobus mal svojho sprievodcu. Cesta s potrebnými zastávkami nám ubehla veľmi rýchlo. Modlitbou a spevom sme oslavovali P. Máriu a prosili ju o ochranu. Po príchode do Mariahelli sme v sprievode a za doprovodu dychovej hudby krácali jeho ulicami. Najprv sme si vykonali krížovú cestu, ktorej jednotlivé zastavenia sa nachádzajú v strmom teréne nad bazilikou. Svätú omšu celebroval nás pán farár. Bazilikou sa niesli krásne tóny našej dychovej hudby od slávostného vstupu až po záverečnú piešeň. Po sv. omši sme si prezreli baziliku. Upútal nás najmä hlavný oltár – zemegula zo zlata a striebra obtočená hadom ako symbolom hriechu. Tento glóbus s večným svetlom slúži zároveň ako Bohostánok. Nad ním sa týči postriebrený kríž s ukrižovaným Kristom v nadživotnej veľkosti, ktorému Boh Otec symbolicky drží pravú ruku a pomáha mu v jeho utrpení. Svätá omša bola slúžená pri milostivom oltári zo striebra, ktorý sa nachádza skoro v strede baziliky a na ňom je umiestnená aj uctievana milostivá soška.

Okrem duchovného zážitku sme pookriaли pri koncertovaní našej dychovky pred bazilikou. Z návštevníkov, ktorí tam oddychovali, dali sa viaceré dvojice aj do tanca, také bolo ich nadšenie. Mali sme možnosť navštíviť mariazellskú likérku Arzberger, ktorá už po štyri generácie vyrába likéry z alpských bylín. Pre nie príliš priaznivé počasie sme nenavštívili ďalšie atrakcie, avšak podstatný ciel našej cesty bol splnený.

Emília Piačková

ROK VIERY

Sv. otec Benedikt XVI. v apoštolskom listom PORTA FIDEI „Dvere viery“ píše: „Želám si, aby Rok Viery vyvolal u každého veriaceho túžbu vyznať vieri v plnosti a presvedčivo, s novou dôverou a nádejou. Každý veriaci si musí predovšetkým v tomto roku osvojiť úlohu znovaobjaviť obsah viery, ktorú vyznáva, prežíva a vyjadruje modlitbou.“ (bod 9)

Starší pán spomína: Z kostola sme mali prestaňovať dajaké veci. Keď som vstúpil do chrámu, uvidel som sochu Krista asi v životnej veľkosti a..., Kristovi chýbali ruky, pretože boli montovateľné. Preto som zašiel za p. farárom, či sa na fare nenachádzajú ruky. Záporne pokrútil hlavou. Pomyslel som si: „Prečo ti, Pane, niekto zobrať ruky? Čo to má znamenat? Aká hanba, Ježiš bez rúk! Kto to len mohol urobiť? Načo mu budú samotné. Kto bude chcieť teraz sochu bez rúk?“ Pozeral som sa na sochu Krista a bolo mi veľmi smutno. Moje oči sa stretli na chvíľu s Kristovým pohľadom a vo svojom vnútri som počul tichý hlas: „Odteraz ty, bud mojimi rukami vo svete. Cez teba chcem JA konáť, JA milovať, JA slúžiť všetkým.“

Základom každého vzťahu je vzájomná dôvera. Ked odumrie dôvera, zanikne spolu s ňou aj otvorenosť a láska. Dôvera je základom nášho vzťahu k Bohu. „Neverím ti“, ako nás tieto slová bolia, keď ich počújeme, ako je asi Pánovi, keď mu to isté hovoríme slovom a životom. V živote nás kresťanov sa opakuje smutná história izraelského národa. Boh si vybral Abrahámových potomkov, aby boli svedkami Božej lásky, sýtil ich manou, viedol ohnivým stílpom, ale oni si zatvrdili srdce a nedôverovali mu.

Slovo kríza kričí za každého kúta. Nedôvera, kríza viery a vernosť Bohu dopadli aj na nás a naše spoločenstvo. Často počúvam slová, ktoré svedčia o tom, ako ľudia neberú Boha, prikázania a Evanjelium vážne, žijú, „akoby Boha nebolo“. Spomeňme si na F. M. Dostoevského, ktorý nás upozornil, že ak niet Boha, potom je všecko DOVOLENÉ. Tu pramení kríza základných hodnôt. Zavrhnutie kresťanských hodnôt, najmä morálnych, je znakom krízy, ktorá sa týka súčasného života. Veľmi ľahko sme podľahli akejsi naivnosti a ilúzii, že po páde komunizmu a s ním spojeného bojového ateizmu, budeme môcť nielen slobodne veriť, ale budeme môcť svoju vieri aj navonok manifestovať. Často počuť tvrdenie: „Som veriaci, dokonca praktizujúci, ale mám svoj názor na Cirkev“. „Som veriaci, ale...“ Chceli by sme „opravovať Boha“, veriť po svojom a konáť tak, ako to zodpovedá našim túžbam.

Uvažuj nad slovami svätej Terézie z Avily: „Kristus nemá na svete nikoho iného, len teba, nemá iné ruky, len tvoje, nemá iné nohy, len tvoje.“ Všetci máme byť Kristovými rukami a nohami. Vieru v Boha nemáme skrývať pod „mericu“ strachu, obáv, výsmechu, ale máme ſou svetiť všetkým ľuďom! Aby moja viera „mala chut“, bola príťažlivá, nesmiem ju nechať zvetrať vlažnosťou, nevšimavosťou, nezáujmom.

R. Nitran, farár, šk. dekan

CIRKEVNÉ SLÁVNOSTI

Nanebovzatie Panny Márie - sv. omša na cintoríne

12. 08. 2012

Sv. Róchus - sv. omša kaplnka sv. Róchusa

19. 08. 2012

Mučenícka smrť sv. Jána Krstiteľa - sv. omša pri hornom kostole

26. 08. 2012

Celodenná poklona - HODINKY

08. 09. 2012

Sedembolestnej Panny Márie - sv. omša na cintoríne

18. 09. 2012

HODNOTA SLEDOVANIA SVÄTEJ OMŠE CEZ ROZHĽAS ALEBO TELEVÍZIU.

Mnohí veriaci v spovednici povedia svojmu spovedníkovi: „Nebol som alebo nechodím v nedele na sv. omšu, ale vždy si ju vypočujem v rozhľase alebo sledujem v televízii. Nechodím na sv. omšu, lebo ja nepočujem, ale doma tak pekne si ju vypočujem, lebo si priložím ucho k rádiu a nič ma nevyrušuje. Iný druh výrokov. Na otázku spovedníka, či sa zúčastňuje v nedele na sv. omši, mnohí odpovedajú: „*Ked som doma, tak áno, ale ked som v robote, tak nie.*“ A prečo v robote nenaďstavujete sv. omšu? „Lebo ja pracujem za hranicami a tej reči nerozumiem. Po čo tam pôjdem, ked ani slovo nerozumiem?“

Na základe týchto výrokov daný problém rozoberieme z dvoch zorných uhlov. **1.** Užitočnosť sledovania sv. omše cez rádio alebo televíziu, ale nesplniteľnosť záväznosti účasti na sv. omši; **2.** Slabý sluch neuberá na užitočnosti účasti na sv. omši a neospravedlňuje od povinnej účasti v nedele a prikázaný sviatok. To isté platí aj o neznanosti reči, v ktorej sa slúži sv. omša.

1. Učenie Cirkvi a zákon Cirkvi ohľadom povinnosti účasti na sv. omši.

V can. 1247 - Cirkev všetkých veriacich, ktorí dospeli k užívaniu rozumu a dovršili 7. rok života (can. 11.), sú povinni zúčastniť sa v nedele a prikázaný sviatok na sv. omši, okrem prípadu, že im v tom prekáža nedostatok kňazov, pre ktorý nemôže byť v primeranej blízkosti sv. omša alebo iná väčšia príčina (can. 1248. - § 2.). Kto vedome a dobrovoľne nesplní túto povinnosť, dopúšta sa fažkého hriechu KKC 2181. Ak existuje niektorá z týchto príčin, pre ktorú sa nemôže veriaci zúčastniť na sv. omši, tak Cirkev v can. 1248 - § 2. iba veľmi odporúča, budť sa zúčastniť na Bohoslužbe slova, ak sa deje podľa predpisov Cirkvi, alebo venovať sa istý čas osobnej modlitbe, alebo spoločne v rodine, či v nejakom spoločenstve.

Je zaujímavé, že Cirkev výslovne nehovorí o sledovaní sv. omše cez rozhľas a televíziu v CIC ani ako o povinnosti, ani ako o odporúčaní, hoci to môže patriť medzi odporúčanie.

Posynodálna apoštolská exhortácia pápeža Benedikta XVI. o Eucharistii - prameni a vrchole života a poslania Cirkvi zo dňa 22. februára 2007 v bode č. 57 hovorí toto:

Účasť prostredníctvom komunikačných prostriedkov „..... čo sa týka hodnoty účasti na svätej omši, ktorá je možná prostredníctvom komunikačných prostriedkov, kto sleduje takéto prenosy, musí vedieť, že za normálnych podmienok nesplňa príkaz o povinnej účasti vo sviatočnom deň. Reč obrazu totiž predstavuje skutočnosť, ale samu v sebe ju neprináša. Ak je veľmi chvályhodné, že chorí a starí ľudia majú účasť na sviatočnej svätej omši prostredníctvom rozhlasových a televíznych prenosov, nemožno to isté povedať o tom, kto by sa sledovaním prenosu chcel ospravedlňovať od návštevy chrámu, kde by sa zúčastnil na eucharistickom slávení v zhromaždení živej Cirkvi.“

V tomto bode nie je len právo, ale aj dogmatika. „**Reč obrazu totiž predstavuje skutočnosť, ale samu v sebe ju neprináša.**“ V televízii poznáme program, v ktorom sa učí variť, a vidíme v obraze, ako sa to jedlo pripravuje, ako sa vari a nakoniec vidíme v obraze ľudí, ktorí toto jedlo jedia. Lenže naša obrazovka nám jedlo neposkytne, iba nás môže poučiť, ako si toto jedlo môžeme pripraviť my. Podobne je to aj so sv. omšou, ktorá sa vysielala cez rozhľas a televíziu. Sledovanie sv. omše je na úrovni osobnej modlitby alebo účasť na spoločnej modlitbe. Tak isto počúvanie božieho slova je na úrovni súkromného čítania Svätého písma alebo počúvania. Túto „účasť na sv. omši“ nikdy nemožno nariadiť, iba v prípade uloženia kajúceho skutku vo sviatosti pokáania, ale to je úplne iná vec.

Poznáme náuku Cirkvi o ovocí sv. omše. Existuje fructus generalis (všeobecné ovocie), specialis (špeciálne) a specialissimus (najšpeciálnejšie). Z každej sv. omše ovocie čerpá celý svet - fructus generalis. Tí, za ktorých sa slúži sv. omša - fructus specialis. A nakoniec celebroujúci kňaz a prítomní veriaci - fructus specialissimus. Predstavme si skutočnosť, že traja sú pozvaní na svadbu. Jeden pozvanie prijme a na svadbe sa zúčastní. Ten užíva všetky dobroty svadby. Druhý dostať pozvanie, aj by rád išiel, ale z objektívnych príčin sa nemohol na svadbe zúčastniť. Tomu dnesú zo svadby. Tretí mohol prísť, ale po hrôdol pozvaním. Tomu

nienlenže nič zo svadby nedonesú, ale sa ešte na neho nahnevajú. Kto sa nemôže z objektívnych príčin zúčastniť na sv. omši, Pán Boh ho obdarí milosťami jemu známym spôsobom. Ale kto sa môže zúčastniť na sv. omši, a nezúčastní sa, sledovaním sv. omše cez rozhľas alebo televíziu to nijako nenahradí.

Veriaci sa často sťažujú, že nemôžu ísť na sv. omšu, lebo musia celú nedelu pracovať.

Ide tu o také práce, ktoré sa nemajú robiť v nedele, nie o také, ktoré si na základe svojej prirodzenosti vyžadujú nepretržitú prevádzku. V takomto prípade sú veriaci povinni sa u zamestnávateľa dožadovať, aby v nedele nemuseli pracovať, a aby sa mohli zúčastniť na sv. omši. Ak zamestnávateľ túto možnosť neposkytne, ba dokonca by človeka prepustil z práce a jemu by bolo veľmi ťažko nájsť novú, potom preberá zodpovednosť a hriech zamestnávateľ. Ak sa veriaci toho nedožadujú, tak zodpovednosť za to a hriech majú oni. Len aby to nebolo tak, čo sa často stáva, že veriaci robotníci si chcú úkolové práce skrátiť tým, že pracujú v nedele a potom majú viac dni voľna. Dokonca sa zamestnávateľ diví, že pracujú v nedele, keď on na to nenalieha. Dožadovať sa vyšších platov ľudia dokážu, ale dožadovať sa možnosti splnenia základných náboženských povinností nie. Dokážu aj opustiť zamestnávateľa, o ktorom si myslia, že málo platí, ale pre nemožnosť zasvätenia nedele nie. Vraj: „Ako ti hrajú, tak treba tancovať.“ Zabudli sme na pieseň: „Ked si zbojník taký pán, vypriahaj si kone sám.“

2. Nedostatok sluchu, neznalosť jazyka, v ktorom sa slúži sv. omša

Uvedené skutočnosti nerobia sv. omšu ani neplatnou, ani neúčinnou u tých, ktorí sú týmito skutočnosťami postihnutí, a teda ani neospravedlňujú od účasti na sv. omši. Sv. omša nie je ani Hviezdoslav Kubín, ani Puškinov pamätník, ani konkurz na garanta cudzieho jazyka na niektornej vyskej škole. Sv. omša je „smrť tvorú, Pane zvestujeme a tvoje zmŕtvychvstanie vyznávame, kým neprídeš v sláve“, nezávisle na tom, či sa slúži v latinčine, v slovenčine, v činštine, alebo v ktoromkoľvek pre mňa neznámom jazyku. Ak by sa dvaja prechádzali po Paríži a jeden by vedel, ako sa po francúzsky povie dážď alebo sneh, a začalo by prísť alebo snežiť, či na toho, kto nevie, ako sa povie po francúzsky dážď alebo sneh, by dážď alebo sneh nepadal?

Posynodálna apoštolská exhortácia pápeža Benedikta XVI. Sacramentum caritatis v bode 73. používa slová 30. propozície prípravného dokumentu: „...treba pripomenúť, že už samotná nedela si zaslúži, aby bola zasvätená, aby neskončila ako deň - prázdný od Boha -.“

Robme všetko preto, aby sme zastavili znesväčovanie nedele neúčasťou na sv. omši.

Nakolko to dokážeme, to je už druhá vec.

Skratky:

CIC: Codex Iuris Canonici - Kódex kánonického práva (rok 1983)
KKC: Katechizmus Katolíckej Cirkvi

poriadok Cirkvi

CIC: Codex Iuris Canonici - Kódex kánonického práva (rok 1983)

KKC: Katechizmus Katolíckej Cirkvi

Istá uvedomelá učiteľka napsala v škole na tabuľu takúto podivnú rovnici: $1+1+1=1$ a spýtala sa: „Deti, je to pravda?“ A deti pohotovo odpovedali, že to pravda nie je. „No vidite,“ pokračovala viťazoslávne učiteľka, „a tomu veria katolíci – Najsvätejšia Trojica je vraj jeden Boh v troch osobách!“ Hned na to sa však prihlásilo jedno dievča, príšlo k tabuli, zmazalo všetky znamienka „+“ a miesto nich napísalo „x“: $1 \times 1 \times 1 = 1$. A smelo hovorí: „Tому veria katolíci! U Boha sa nesčítava.“

Tam sa všetko násobí...“

ThDr. Alojz Frankovský, PhD.

DIVADLO

3.4.2012 sa naši škôlkari zúčastnili divadelného predstavenia s názvom - Obor Albert, ktoré sa konalo v ZŠ. Dvaja skúsení herci sa postarali o príjemnú atmosféru a bohatý kultúrny zážitok. Deti hercov odmenili dlhým potleskom. Zároveň sa deti oboznámili s priestormi školskej telocvične, kde budú o pári rôčkov cvičiť na hodinách telesnej výchovy.

TVORIVÉ DIELNICKY

Aj tento rok sa dňa 29.4.2012 uskutočnili v príjemnej veľkonočnej atmosfére jarné tvorivé dielne. Tentokrát naše pozvanie prijala pani Piešťanská Katka, ktorá všetkých prítomných oboznámila s technikou – Pedig - pletenie z papiera. Je to veľmi zaujímavá technika, ktorá si vyžaduje šikovné a zručné ruky, veľa trpezlivosti, novinový papier, špajdle a lep. Prinesla nám ukázať aj svoje vlastné výrobky- veľkonočné venčeky na dvere, veľkonočného zajáčika s košíkom, ktoré sa všetkým veľmi páčili.

DEŇ MATIEK

Tradičné a krásne oslavy Dňa matiek sa konali dňa 15.5.2012. Deti si pre svoje mamičky pripravili kultúrny program, v ktorom svoje veľké ďakujem vyjadrili kytičkou piesni, básni, tančekmi a divadelným predstavením. Vlastnoručne vyrobeným darčekom deti odmenili svoje mamičky za ich nekonečnú lásku, starostlivosť a svojím sladkým bozkom im výčarili spolojný úsmev na ich tvárách.

DEŇ DETÍ

Kedže všetky deti majú dňa 1.6. sviatok, tak aj v našej MŠ sa oslavovalo. Aj keď nám počasie trošku neprialo, tak z pripravovaných súťaží, ktoré sa mali konáť na školskom dvore, sme niektoré presunuli do tried. Deti si zasúťažili v disciplínach, ako boli jazda na motorkách, skákanie na fitloptách, hod loptičkou do terča, beh cez prekážky, skok do dialky, preliezanie tunelom... Po krátkom občerstvení ich čakala diskotéka, na ktorej si zatancovali so svojimi kamarátmi. Za výborné športové výkony čakala na deti zlatá medaila a sladká odmena s darčekom. Na šťastných detských tváričkách bolo vidieť, že sa im tento deň veľmi páčil.

UČILI SME SA PLÁVAT

Od 18.6.-22.6.2012 sa 19 detí zúčastnilo predplaveckej prípravy na kúpalisku Eva v Piešťanoch. Deti sa naučili hravou formou ponárať, splývať, naučili sa základné techniky plaveckých štýlov. Každý deň sa veľmi tešili na kúpalisko i na

INÉ AKTIVITY

• Viktor - koncert

• Karneval a opekačka

• Návšteva hvezdárne

PRÍHOVOR RIADITEĽKY ŠKOLY

29. júna končí šk. rok 2011/12 a všetci žiaci dostanú koncoročné vysvedčenie, na ktorom bude i klasifikácia za 1. polrok. Mnohí z nich očakávajú tento deň s veľkou radosťou, pretože sa teší na prázdniny, iní sa obávajú tohto „dňa pravdy“. Vysvedčenie totiž ukáže, ako po celý rok pracovali, či ich snaha bola dostačujúca, alebo nie. Kto si mi raz povedal, že takéto vysvedčenie by mali dostať aj rodičia. Mali by dostať známky nie za učenie sa, ale za svoju starostlivosť o deti a ich prípravu na vyučovanie. Zaujímavý nápad, čo poviete? Mnohí rodičia by možno nesúhlasili s takýmto hodnotením, ale určite mi dáte všetci za pravdu, že úspech či neúspech našich detí v škole určite závisí aj od toho, či rodičia o dieťajava záujem, či majú o nôm dostať informáciu a vedia, čo ich dieťa celý deň robí, poznajú jeho svet, jeho bôle i radosti. S tým úzko súvisí aj dobrá spolupráca so školou. Je veľmi dôležité, aby sa rodičia zaujímali o život svojich detí v škole. Aby prijímali informácie, ktoré im môžu učitelia poskytnúť. Aj keď učiteľ nie vždy hodnotí jeho výchovno - vyučovacie výsledky kladne, treba tieto informácie prijať a spolu so školou riešiť. Dôležité je nevnímať školu len cez žiacku knižku a známky, ktoré v nej sú. Dobrý rodič sa zaujíma i o to, aké je správanie jeho dieťaťa v škole, či nie je drzý voči dospelým, agresívny a posmešný voči kamarátom, či je ochotný pomôcť, či je ústretový, dbá o čistotu a neniči zariadenie školy, ktoré má slúžiť ešte ďalším generáciám.

Zo skúseností, žiaľ, môžem konštatovať, že nie všetci rodičia venujú škole a životu svojich detí dostatočnú pozornosť. O prácu svojho dieťaťa v škole sa skôr zaujímajú rodičia tých šikovnejších a menej problémových žiakov. Taktiež viacej

prichádzajú do školy rodičia detí prvého stupňa, teda mladších žiakov. Dobrá účasť rodičov býva tiež v 9. ročníkoch, čo súvisí s rozmiestňovaním týchto žiakov na ďalšie štúdium. Ak by som chcela byť konkrétna, môžem uviesť čísla z posledného rodičovského združenia. V súčasnosti školu navštěvuje 316 žiakov. Na združenie prišlo 205 rodičov, čo je 64,87%. Toto stretnutie s rodičmi teda môžeme považovať za celkom úspešné. Častokrát sedí v triede len učiteľ a zopár rodičov. A to už nehovorím o prvom, plenárnom zasadnutí rodičov. Niektorí rodičia radšej vyčkávajú, kým skončí, pred budovou školy, alebo na chodbe, aby sa tak zúčastnili len triednej schôdzky. Pritom práve na „plenárke“ ich môžeme viac informovať o živote v škole, o jej úspechoch, ľažkostach, plánoch. Ak sa niekomu zdá, že som veľmi kritická a neuvedomujem si, že dnes to majú rodičia ľažké, pretože nie vždy majú dobrú pracovnú dobu (napríklad robia na smeny), chápajúceho zamestnávateľa a pod., tak ich chcem ubezpečiť, že naozaj všetky tieto okolnosti beriem do úvahy. Ale na misku vás kladiem do protívahy život a budúcnosť ich dieťaťa. Ony sú prvoradé, ony potrebujú viac ako moderné trendové oblečenie a vozenie autom do školy.

Tak teda, blíži sa koniec šk. roka. Mnohí si oddychnu a budú pokojne tráviť letné mesiace. Spokojní s tým, ako prezili uplynulých desať mesiacov. Prajeme Vám, aby tých spokojných bolo čo najviac. Zároveň chceme podakovať všetkým, ktorí aj počas tohto roka prispeli k dobrej spolupráci školy a verejnosti, všetkým rodičom a organizáciám za pomoc a podporu.

Mgr. R. Lukačovičová

BOLI SME ÚSPEŠNÍ

Matematická olympiáda - Kováč Martin, 5.B - 7. miesto. **Pytagoriáda** - Bubáková Natália, 5.A - 2. miesto; Lopatka Adam, 4.B - 5.miesto; Jančovičová Lucia, 6.A - 8.miesto. **Biologická olympiáda - kat.E (zoológia)** - Gacková Veronika, 9.A - 1.miestov okresnom kole a 1.miestov krajskom kole + postup do celoslov.kola; Pavlovičová Veronika, 9.B - 2.miesto. **Biologická olympiáda - kat.D -Teoreticko - praktická časť** - Krajčovič Marián, 6.A - 1.miesto. **Projektová časť** - Mikuš Martin, 5.B - 2.miesto. **Hollého pamätník - próza** - Cepko Patrik, 7.A - 1.miesto; Damaškovičová Eva, 3.B - 2.miesto. **Dejepisná olympiáda** - Kimmerling David, 8.A a Biskorovajná Kristína, 7.B - 2.miesto; Lopatková Lenka, 9.B - 3.miesto; Žažová Sabína a Jančovičová Lucia, 6.B - 5.-6.miesto; Mrázik Tomáš, 8.B a Drozda Martin, 7.B - 8.miesto. **Biblická olympiáda** - Bokorová P. a Radošinská P., 9.A; Bašnáková P., 8.A - 6.miesto.

XXVII. ročník Behu oslobodenia Chlumečice:

Kováč Marek, 1.A - 2. miesto v kat. 1.-2. roč. chlapci; Kohutovičová Petra, 2.A - 2. miesto v kat. 1.-2. roč. dievčatá; Suchá Bianca, 3.B - 1. miesto v kat. 3.-4. roč. dievčatá; Kimmerlingová Lea, 4.A - 2. miesto v kat. 3.-4. roč. dievčatá; Stračárová Naďa, 3.A - 3. miesto v kat. 3.-4. roč. dievčatá; Hlúch Adam, 6.A - 1. miesto v kat. 5.-6. roč. chlapci; Kováč Martin, 5.B - 3. miesto v kat. 5.-6. roč. chlapci; Rechtoríková Karin, 6.A - 1. miesto v kat. 5.-6. roč. dievčatá; Rothová Mandy, 5.B - 2. miesto v kat. 5.-6. roč. dievčatá; Pásztorová Tamara, 6.B - 3. miesto v kat. 5.-6. roč. dievčatá.

Moja rozprávková babička - výtvarov.súťaž Kimmerlingová Lenka, 5.A - 3.miesto. **Slávik Slovenska - spevácka súťaž** Kimmerlingová Lenka, 5.A - 4.miesto. **Rozprávková záhrada - výtvorná súťaž** kolektív 2.A, 6.A - 13.miestov súťaži žiaci výhrali pre školu záhradnú techniku v hodnote 400. **Malý futbal - finále šk.majstrovstiev okresu najmladší žiaci** 4.miesto: Bučko M., Funta T., Gajdy Š., Kováč M., Vrábel S., Hink M., Šipkovský M. **Mladší žiaci** 5.miesto: Hečko O., Gajdy M., Benedikovič D., Kyselica D., Holec P., Brichta E., Drinco S. **Starší žiaci** 2. miesto: Reško A., Jarábik J., Janech Š., Balun D., Zemko D., Brisuda M., Kalaš P. **Žiačky** 5.miesto.

Veľký futbal 2.miesto: Kyselica A., Jarábik A., Jarábik J., Ďuračka D., Reško A., Bílik D., Fekete M., Zemko D., Janech Š., Kimmerling D., Brisuda M., Kalaš P.

Stolný tenis 2. miesto: Reško A., Jarábik A., Kimmerling D., Brisuda M.

Futsal 3.miesto: Reško A., Jarábik J., Jarábik A., Kimmerling D., Kalaš P., Brisuda M., Janech Š., Zemko D.

Beh olympijského ohňa Balun Denis 1.miesto

Mgr. A. Galbová

TESTOVANIE DEVIATAKOV NAŠEJ ŠKOLY

V živote každého žiaka je už pár rokov dôležitým dňom ukončenie vzdelávania na základnej škole. Objektívne hodnotenie prináša celoslovenské testovanie. Aj naši žiaci 9. ročníka si to vyskúšali 14. marca 2012. Monitorovali sa testami z matematiky a slovenského jazyka.

Test z matematiky pozostával z 20 otázok. V prvej časti museli žiaci doplniť vypočítané výsledky, v druhej časti vyberali správne odpovede zo 4 možností. Niektorí žiaci túto úlohu zobražovali zodpovedne, no našli sa aj takí, ktorí sú pripravovaní veľmi nechcelo. Oponovali tým, že na strednú školu sa dostanú aj bez úspešného zvládnutia monitoru.

Test zo slovenského jazyka obsahoval 25 otázok. Žiaci si museli pozorne prečítať uvedené texty a odpovedať na súvisiace otázky výberom správnej možnosti. Nebolo to ľahké, pretože testové odpovede sa medzi sebou líšili iba minimálne. To spôsobovalo mnohým žiakom veľké problémy.

Preto boli výsledky testovania celkovo priemerné. 19 žiakov z oboch deviatych tried dosiahli výšiu ako polovicu úspešnosť z matematiky a 17 žiakov zo slovenského jazyka. Dve žiačky 9.A triedy boli 100% úspešné z matematiky a zo slovenčiny dosiahli nad 80% štyria žiaci.

Priemerný výsledok testovania teda zvýšili tí zodpovednejši žiaci, ktorí gratulujeme. Menej úspešným držíme palce vo vzdelávaní na stredných školách.

Mgr. Katarína Brestičová

KRÁĽOVSKÁ HRA - ŠACH

Šach v Chtelnici sa súťažne začal hrávať v 50. rokoch minulého storočia. Z hráčov, ktorí boli pri zrode tejto myšlienky, žijú už len dva, a to pán Vilibald Slamka a pán Mikuláš Prvý. Sú to iba dva z viacerých, ktorým môže Chtelnica vďakať za dlhorčné angažovanie sa v šachu, a tým aj reprezentáciou našej dediny vo veľmi širokom okolí.

Chtelnický šachový oddiel v súčasnosti pokračuje po vzore našich predchodcov a ďalej reprezentuje Chtelnicu. Zaregistrovaný je v Slovenskom šachovom zväze, v ktorom má zastúpenie cez Krajský šachový zväz Trnava. V minulosti, keď mal nás šachový oddiel dostatok hráčov, hrával na ôsmich šachovničiach vo vyšších súťažiach. Dnes máme hráčov menej, preto hráme v súťažiach na piatich šachovničiach. Myslím si, že aj tak hráme vysokú súťaž, keďže hráme IV. Ligu, v ktorej máme za súperov také oddiely, ako sú Piešťany, Vrbové, Senica, Skalica, Kopčany, Modranka, Smolenice, Osuské, Brezová pod Bradlom, z ktorých niektoré majú dva a viac oddielov.

V našom oddiele hrajú hráči, ktorí majú nad 50 rokov, ale rádi by sme privítali aj mladých šachistov, ktorí by posilnili naše rady. Šachová súťaž začína v októbri a končí v marci, takže prevažná časť súťaže sa hra v zimnom období, kedy je dosť času na relax pri šachu. Šachové zápasy sa hrajú každú druhú nedeľu so začiatkom o 10. hod. Šachová hra posilňuje myšlenie a dodáva veľa pozitívnej energie. Preto sa o ľudoch, ktorí hrajú

šach, hovorí, že sa úspešne vyhýbajú duševným chorobám a majú veľa elánu do života. Ešte raz vyzývam priaznivcov kráľovskej hry, aby neváhali a príšli medzi nás.

text a foto: Bystrík Pripko

AJ CHTELNICA ŽILA HOKEJOM

Je všeobecne známe, že Slováci hokej milujú. A to najmä keď „naši“ vyhádzajú. Na nedávnych majstrovstvách sveta sa nám takejto radosť dostalo, a to viac ako dosť. V deň konania prekvapivého finále Slovensko – Rusko sa už tradične ľudia pohodlne usalašili do svojich obývačiek, do barov, na námestia a pripravovali sa na nervy drásajúce hokejové vystúpenie. Čo bolo však nové bolo to, že aj naše námestie sa zrazu zaplnilo lavičkami, rozťahlo sa plátno a rozhlas nás pozýval na premietanie hokeja. Takéto čosi je súčasťou normálne pre väčšie mestá, no je prinajmenšom unikátné na dedine. A Chtelničania túto ojedinelú možnosť využili a očividne aj ocenili. Svedčilo o tom aj to, že už takmer hodinu pred začiatkom zápasu sa námestie začalo zapĺňať ľuďmi všetkých vekových kategórií. Nechýbali deti, náhle naplnené národnou hrdosťou, a ani starší. Vytvorila sa tak príjemná atmosféra, ktorá udržiavala dobrú náladu počas celého zápasu, a to aj napriek tomu, že vytúžené víťazstvo sme nakoniec nedosiahli. Teraz nám už zostáva len dúfať, aby sa aj budúci rok našim chlapcom dostalo podobného hokejového šťastia a chtelnickým námestím sa mohlo ozývať: „Slovensko do toho!“

text: Peťa machová

foto: M. Kubíková, P. Fančovič

Napätie sa dalo krájať.

- Fandili všetky vekové kategórie.

- Námestie bolo plné.

BEH OSLOBODENIA CHTELNICE

V krásnu, poslednú aprílovú sobotu, konkrétnie 28.4., sa priaznivci športu opäť po roku stretli v Chtelnici, aby urobili niečo pre svoje zdravie, a aby behom oslavili obrodu ducha a krásu tela. Stretili sa starí známi, ktorí sa možno po celý rok nevideli, ale aj noví bežci, ktorým sa dúfam u nás páčilo. Jednoducho, konal sa už 27. ročník Behu oslobodenia Chtelnice.

Hľadkému priebehu akcie pomohla ochota dobrovoľníkov prispieť svojou „troškou“ k tomuto podujatiu. Kedže aj počasie bolo ako malované, nič nebránilo účastníkom behu, aby od skorého rána brázdili ulice Chtelnice. Osvedčený tandem - J. Lieskovský & K. Duffek - vo funkciách moderátor a hlavný rozhodca nenechali organizátorov behu ani tento rok v „štichu“ a ochotne posilnili rady ľudí zabezpečujúcich túto tradičnú chtelnickú športovú aktivitu. Už pár rokov je s nimi v tíme aj P. Spusta, ktorý mal aj tentokrát na starosti výsledky behu.

Preteky začali predškolskou a žiackymi kategóriami, v ktorých celková účasť, ale aj zastúpenie chtelnických žiakov v jednotlivých kategóriach boli príjemným prekvapením. Potešili aj účastníci z iných obcí a miest, napr. žiaci z Myjavy. O desiatej hodine začal hlavný pretek, v ktorom štartovali dospelí v 5-tich mužských a jednej ženskej kategórii. Štartovali s nimi aj dorastenci (tí mali kratšiu trať). Trať hlavného preteku (11 km) viedla na začiatku ulicami obce, ale podstatne väčšia časť trate sa už tradične kľukatí čarownou krajinou Malých Karpát v okolí obce a jednoznačne týmto úsekom trate vŕňači Beh oslobodenia Chtelnice

takej veľkej obľube medzi bežcami zo širokého okolia. Najrýchlejším mužom bol tento rok s časom 0:36:55 Ján Moravec z TJ Spartak Myjava, ktorý štartoval v kategórii 40-49 rokov. Spomedzi žien bola najrýchlejšia Katarína Drahovská zo ŠBR Piešťany s časom 0:44:22. Po dobehnutí posledného účastníka hlavného preteku sa všetci súťažiaci presunuli do jedálne Základnej školy v Chtelnici, kde na nich čakalo dekorovanie a odovzdávanie cien víťazom.

Tohto roku bol premiérovou potrebný zásah zdravotníckej služby. Patrí jej vďaka za starostlivosť o jedného bežca, ktorý precenil svoje sily, nasadil tempo neúmerné svojmu zdravotnému stavu a prišlo mu na trati nevoľno. Rovnako treba podakovať všetkým, ktorí prispeli k bezproblémovému priebehu akcie – je to riaditeľ pretekov D. Mráz, starosta obce P. Radošínsky spolu s Obecným úradom v Chtelnici a potom celý rad jednotlivcov, ktorí zabezpečovali ozvučenie, občerstvenie, šatne, registráciu v jedálni ZŠ, fotografovanie akcie a mnoho iných. Osobitná vďaka patrí mladým Chtelničanom, ktorí ochotne pomohli organizátorom napr. pri usmerňovaní bežcov na trati, resp. pri obsluhe občerstvenia a ostatných činnostiach v cieľovej rovinke. Dúfam, že novému organizačnému výboru Behu oslobodenia Chtelnice sa podarilo zachovať vysokú úroveň tohto podujatia a zároveň sa teším na budúci ročník.

Ján Sirota

foto: P. Fančovič

• Hlavná kategória - muži.

• Naši najmenší

• Adam Hlúch - víťaz kategórie žiakov 5.-6. ročník, chlapci.

• Vítaz hlavnej kategórie Ján Moravec v cieľovej rovinke.

DEŇ MATIEK - FOTOKOLÁŽ

foto: G. Liška

DÔLEŽITÉ TELEFÓNNE ČÍSLA

Elektrina – hlásenie poruchy z celého Slovenska **0800 111 567**

Voda – hlásenie poruchy **033 596 61 82**

Plyn – poruchová linka **0850 111 727**

Polícia 158

Záchranná služba **155**

Hasičská služba **150**

Linka 112 - jednotné európske číslo tiesňového volania

Obecný úrad

033/779 41 25, 779 42 05

Detské zdravotné stredisko

033/779 42 11

Ambulancia zubného lekára

033/779 42 14

Lekáreň

033/779 42 60

Otváracie hodiny POŠTY Chtelnica

Po 7.30 - 11.30 14.00 - 15.30

Ut 7.30 - 11.30

St 7.30 - 11.30 14.00 - 17.00

Št 7.30 - 11.30 14.00 - 15.30

Pia 7.30 - 11.30 14.00 - 15.30

ORDINAČNÉ HODINY VŠEOBECNÉHO LEKÁRA

MUDr. Lucia Gajdošová

sestrička: Anna Matejovičová

PO 07.00-13.00 ambulancia

Ut 07.00-13.00 ambulancia

St 12.00-16.00 ambulancia

Št 07.00-13.00 ambulancia

Pia 07.00-11.00 ambulancia

objednať sa môžete na t.č.: **033/779 41 18**

ZBERNÝ DVOR

Streda

13.00 - 18.00

Sobota

13.00 - 14.00